

# NOMÉS UN ANUNCI

Alberto Ramos

Obra finalista del  
Premi Quim Masó 2013

Aquest text és un fragment.  
Pots sol·licitar l'obra completa enviant un email a [alberto.ramos@gmail.com](mailto:alberto.ramos@gmail.com).

Aquesta obra es va estrenar al Teatret d'Esparreguera (Festival LOLA) el dia 16 de novembre de 2013 amb el següent equip artístic:

**Direcció:** Carles Mallol

**Intèrprets:**

Roger Cantos (HERNI)

Marta Corral (GRÀCIA)

Alícia Puertas (ELEN)

Joan Sureda (DIEGO)

**Producció executiva:** Companyia Guanyadora

**Disseny de llum i so:** Bernat Tresserra

**Escenografia:** Anna Tantull

**Vestuari:** Marina Soteras

**Disseny gràfic:** Íñigo Aranburu

**Fotografia:** Roser Blanch

**Ajudant de direcció:** Alberto Ramos

Estrena a la SALAFlyHard: 30 de gener de 2014.

L'Alberto Ramos ha escrit una comèdia. L'Alberto Ramos ha escrit un thriller. L'Alberto Ramos ha escrit les dues coses alhora. Amb la mà dreta ha agafat el món de la publicitat i l'ha sacsejat amb una mirada crítica i amb la mà esquerra se n'ha rigut del que podem ser capaços de fer per amor. *Només un anunci* és un artefacte mil·limetrat que, malgrat la seva aparent senzillesa, acaba sent una joia pel director, jo mateix, i per tot l'equip artístic.

Els personatges de *Només un anunci*, diguem-ho clar, són uns desgraciats. Cap d'ells té el que vol. Només els faltava ficar-se en el món dels anuncis, on l'aleatorietat de tot plegat poca estabilitat els pot donar.

Un únic espai, gairebé claustrofòbic, un únic moment, claustrofòbic també, en la vida d'aquests quatre (la Gràcia, en Diego, l'Herni i l'Elen). L'Alberto no necessita grans parafernàlies per fer riure a l'espectador i alhora enfonsar els seus personatges en la misèria. Perquè, acceptem-ho, els personatges de *Només un anunci* es van enfonsant en la misèria i, com més s'hi enfonsen, més riure ens fan.

A *Només un anunci* hi surt una bomba. I el més segur és que cap dels quatre personatges la pugui parar. L'artefacte està en marxa. Activar el detonador de l'obra de l'Alberto és tenir clar que el que ha escrit esclatarà a la cara de l'espectador. El farà riure, el trastocarà. I això que només és un anunci.

*Carles Mallol*

## **PERSONATGES**

*GRÀCIA, moderadora*

*HERNI,*

*ELEN,*

*DIEGO, participants*

*Entre 25 i 35 anys.*

## **ESPAI**

*Una taula amb quatre cadires. Sobre la taula hi ha: un ordinador portàtil tancat i endollat al corrent, alguns papers, quatre gots i una ampolla d'aigua. No és una ampolla d'aigua normal: es podria qualificar com "de disseny". Al fons hi ha un gran mirall rectangular, com de sala d'interrogatoris. A un costat hi ha una tauleta amb un telèfon. També hi ha una pissarra blanca.*

*Entren l'Herni, l'Elen i la Gràcia. L'Herni mira al seu voltant amb una barreja de curiositat i respecte. L'Elen sembla nerviosa, insegura.*

**HERNI:** Heu sentit la notícia? Un creatiu d'una agència de publicitat ha assassinat els participants d'un focus group.

**GRÀCIA:** On ha passat, això?

**HERNI:** A Chicago.

**ELEN:** A un focus group?

**HERNI:** No, no va passar a dintre del focus group, sinó a fora. El creatiu els va anar perseguint un per un, en plan *Kill Bill*, i els va matar.

**ELEN:** (*Espantada.*) De debò?

**HERNI:** Ho han dit al *Telenotícies*. No li va agradar gaire que *rajessin* del seu anunci. O això sembla, perquè encara no l'han capturat. (*Assenyalant el mirall.*) Us imagineu que ara...?

**GRÀCIA:** Bé, això ha passat als Estats Units. Allà el mercat és molt diferent. Molt més competitiu.

**HERNI:** N'estàs segura?

**GRÀCIA:** I tant. Aquí els creatius no tenen la mateixa pressió. De fet, no tenen ni idea del que vol dir aquesta paraula: *pressió*. Ni idea. (*Pausa.*) Bé, perdoneu que us hagi fet venir un diumenge, però és una emergència. La setmana vinent roden un dels espots, i l'anunciant encara no se n'ha decidit per cap.

**HERNI:** Per cap? Per cap spot?

**GRÀCIA:** Exacte. Per això us he fet venir.

**HERNI:** Mola.

**GRÀCIA:** Ja sé que és una mica precipitat, però les coses en publicitat van així. Els creatius s'ho prenen tot amb mooolta calma i després som els altres els que hem de córrer.

**HERNI:** Sobretot a Chicago. Allà sí que van haver de córrer.

*L'Herni riu sol.*

**GRÀCIA:** Ara no recordo si m'he presentat. Sóc la Gràcia. *(Consulta un paper.)* Tu ets l'Elena.

**ELEN:** O Elen. Tothom em diu Elen.

**GRÀCIA:** Elen. I tu ets l'Hernán.

**HERNI:** Sí, però em podeu dir Herni. Com Herni Fonda.

*L'Herni riu.*

**ELEN:** Et dius Fonda de cognom?

**HERNI:** No, Marín. I tu?

**ELEN:** Sánchez.

**HERNI:** Helen Sánchez?

**ELEN:** No, Elen. Elen Sánchez.

**HERNI:** Elen Sánchez. No t'han dit mai que tens nom de barri?

**ELEN:** No, per què...?

**HERNI:** El Ensánchez. *(En veu baixa.)* Ho pilles?

*L'Herni torna a riure sol.*

**HERNI:** I a tu, Gràcia? T'han dit mai que tens nom de barri?

*L'Herni riu de nou. Sona el timbre amb insistència.*

**GRÀCIA:** Deu ser el Diego. Podeu anar posant-vos còmodes.

*La Gràcia surt. L'Herni i l'Elen s'asseuen. L'Herni busca una postura còmoda. L'Elen mira el portàtil, amb dissimul.*

**HERNI:** És un Mac. Tinc un amic, un amic del Facebook, que els ven a bon preu... No són Macs, és clar, però és que els Macs estan sobrevalorats. És una estratègia de màrqueting, saps? Si fossin barats, ningú no els voldria. *(Pausa.)* És com els virus. Saps per què hi ha gent que es dedica a fer virus per PCs?

**ELEN:** No ho sé...

**HERNI:** Digues.

**ELEN:** Per... per vendre antivirus?

**HERNI:** *(Somriu.)* No. Per vendre Macs. Una altra estratègia de màrqueting.

*Silenci.*

**HERNI:** L'Steve Jobs és un geni.

**ELEN:** Era.

**HERNI:** *(Misteriós.)* És.

*Silenci.*

**ELEN:** Tu ho has entès? Hem d'inventar-nos uns anuncis...?

**HERNI:** No, els anuncis ja estan inventats. El que passa és que en tenen més d'un i no saben quin triar-ne.

**ELEN:** Ja ho havies fet, això?

**HERNI:** No, que va. És el meu primer cop, però tinc un amic del Facebook que sí que ho ha fet. Diu que també et fan criticar els anuncis.

**ELEN:** Com a... a Chicago?

**HERNI:** Sí, com a Chicago. *(Pausa.)* Primer ens els projecten. Ens projecten els anuncis. Anuncis que no s'han vist a la tele i que nosaltres veurem abans que ningú. Els veurem abans que ningú. Fixa-t'hi: serem els primers espectadors, els primers televidents que veuran/

*Entra la Gràcia.*

**GRÀCIA:** Pe-perdoneu.

*Darrere de la Gràcia entra en Diego: un jove amb ulleres fosques i un bastó blanc. L'Herni s'aixeca i li estén la mà. En Diego, per descomptat, no la veu.*

**HERNI:** Herni.

**GRÀCIA:** (*Nerviosa.*) Us presento. Diego, Herni. Diego, Elen.

**ELEN:** (*Aixecant molt la veu.*) Encantada!

**GRÀCIA:** Diego, la teva cadira.

*Gràcia ajuda a en Diego a seure.*

**HERNI:** (*A en Diego.*) Perdona. Tu ets cec, oi?

**DIEGO:** Sí. I tu també, pel que veig.

**HERNI:** Jo? No. (*Pausa.*) Com has dit que et deies?

**DIEGO:** No ho he dit. Ho ha dit ella. (*Assenyala l'Elen.*) Diego. Em dic Diego.

**HERNI:** Això, Diego. Cie/

**ELEN:** Ni se t'acudeixi fer un acudit amb el seu nom.

*La Gràcia consulta uns papers.*

**GRÀCIA:** Diego, eeeh... Aquí no em vas posar que eres... invident.

**DIEGO:** Ho havia de posar?

**GRÀCIA:** No, però...

**DIEGO:** No em va semblar necessari. A més, a la foto es veu ben clar que sóc invident. És evident.

**GRÀCIA:** Ja, però...

**DIEGO:** Les ulleres de sol són ulleres de cec. Salta a la vista.

**GRÀCIA:** Mira... A veure... Jo és que sóc molt dolenta per les ulleres de sol. Mai no sé si són de cec o de modern.

**DIEGO:** Doncs són ulleres de cec.

**GRÀCIA:** Bé. Si tu ho dius...

**DIEGO:** No tindràs res en contra dels cecs?

**GRÀCIA:** No, el que passa és que no s'hi veuen gaires cecs, per aquí.

*La Gràcia mira l'Herni, com buscant una mica de recolzament.*



**HERNI:** A mi no em miris. Jo és la primera vegada que vinc.

*La Gràcia despenja el telèfon.*

**GRÀCIA:** (*Mirant cap al mirall, en veu baixa.*) Què faig? Però com vols que el faci fora?!

Que no ho veus, que és cec?

**DIEGO:** T'estic sentint. És l'avantatge de ser cec: desenvolupes els altres sentits.

**HERNI:** Mira, com el Daredevil!

**DIEGO:** Qui?

**HERNI:** Daredevil. No has vist la pel·li?

**DIEGO:** (*Amb accent americà i millor pronunciació que l'Herni.*) Ah, Daredevil.

*La Gràcia penja el telèfon i abandona la sala en silenci.*

**HERNI:** Saps què? Tinc un corrector ortogràfic que, quan escrius Daredevil, t'ho canvia per Capdevila.

**DIEGO:** (*A l'Elen.*) Gràcia... Et dius Gràcia, oi?

*L'Elen és a punt de contestar, però en Diego l'agafa d'un braç i es queda muda.*

**DIEGO:** He fet trenta quilòmetres per arribar fins aquí.

*En Diego deixa anar a l'Elen, però comença a gesticular i donar-li copets.*

**DIEGO:** He hagut d'agafar un autobús, dos trens de rodalies (a més un diumenge, que hi passen menys), un metro i un taxi. Després he hagut de pujar cinc pisos a peu perquè l'ascensor no funciona, però això ja ho deus saber. Comprendràs que no m'ha estat gens fàcil arribar fins aquí. Així que, sisplau, no em vinguis ara amb que em vols fotre fora, eh?

*En Diego segueix donant-li copets a l'Elen, que s'està posant cada cop més nerviosa. La noia agafa l'ampolla d'aigua i és a punt d'omplir un got...*

**GRÀCIA:** *(Fora.)* Nooo!

*La Gràcia entra corrents i li pren l'ampolla a l'Elen.*

**GRÀCIA:** No pots beure.

**ELEN:** Per què no?

**GRÀCIA:** Perquè primer heu de conèixer les propostes creatives.

**DIEGO:** Les què?

**HERNI:** Es refereix als anuncis. Oi que sí?

**GRÀCIA:** Sí. Bé, no. No són anuncis acabats. Són uns esborranys... unes vinyetes, com un còmic.

**HERNI:** Un "estori bord".

**DIEGO:** *(Amb dicció perfecta.)* Un *story board*.

**GRÀCIA:** Això.

**ELEN:** I per què no puc beure?

**GRÀCIA:** És que és el producte.

**ELEN:** Quin producte?

**HERNI:** El producte de l'anunci. *(A la Gràcia.)* Oi que sí?

**GRÀCIA:** Sí, exacte. El producte és l'aigua, perquè l'anunci és un anunci d'aigua. Bé, ho serà. De moment només són uns esborranys. Primer heu de veure les propostes creatives i després ja podreu provar el producte.

**ELEN:** I per què no el podem provar abans?

**GRÀCIA:** Perquè és un producte nou. Se suposa que la gent ho provarà després de veure l'espot. Si el proven abans, quina necessitat hi ha de fer un espot?

**HERNI:** *(A en Diego.)* No és emocionant?

*En Diego no respon. La Gràcia obre el portàtil.*

**GRÀCIA:** Bé, quan vulgueu...

**DIEGO:** Perdona..., Gràcia. No anaves a fotre'm fora?

**GRÀCIA:** Qui, jo?

**DIEGO:** Sí, tu. Abans has dit que m'anaves a fer fora.

**GRÀCIA:** Noooo, hi ha hagut un malentès. He he he, com vols que et faci fora? Amb la feina que hauràs tingut per venir...

**HERNI:** Ha agafat dos trens, un metro i un taxi.

**DIEGO:** I un autobús.

**HERNI:** Això... Mira, com jo!

**DIEGO:** Mira que bé.

**HERNI:** A veure si ara resulta que som veïns... On vius?

**DIEGO:** T'importa?

**HERNI:** ...

**GRÀCIA:** Bé, comencem ja, no?

**ELEN:** Sí, sisplau.

**GRÀCIA:** Bé. Com us deia, ara anem a testar dues propostes...

**ELEN:** (*Agafant l'ampolla.*) Ja la podem tastar?

**GRÀCIA:** (*Prenent-li l'ampolla.*) A testar, amb *e*.

**DIEGO:** Testar?

**GRÀCIA:** Sí, testar amb *e*.

**DIEGO:** Testar amb *e* vol dir fer testament.

**GRÀCIA:** Ah, sí? Bé, també vol dir fer un test. Dic que ara anem a testar dues propostes d'anunci pel llançament d'una aigua.

**HERNI:** El producte.

**GRÀCIA:** Bé, començarem per la proposta 1. Si us poseu darrere meu, podreu...

**HERNI:** No hi ha cap projector?

**GRÀCIA:** Es va espatllar divendres. L'hem portat a reparar, però com que és cap de setmana...

**DIEGO:** Doncs jo, sense projector, no ho veig.

*L'Herni riu, però és l'únic.*

**HERNI:** Era un acudit, oi?

**DIEGO:** En efecte. El que passa és que no acostumo a riure dels meus propis acudits.

**HERNI:** Mira, com l'Eugenio. Eugenio, l'humorista. També duia ulleres de sol, ho sabies?

**DIEGO:** No.

**HERNI:** Doncs sí. Ara hi ha un paio que l'imita.

**GRÀCIA:** Quan vulgueu.

**HERNI:** Un moment.

**GRÀCIA:** Què passa?

**HERNI:** Ara veurem els anuncis?

**GRÀCIA:** Sí... Per què?

**HERNI:** És que tinc un amic al Facebook que fa poc va estar en un test d'aquests i em va explicar que, abans de veure els anuncis, els feien preguntes.

**GRÀCIA:** Preguntes?

**HERNI:** Sí. Per exemple: "Si el producte fos un gos, de quina raça seria?"

**GRÀCIA:** Ah...

**HERNI:** És com aquell programa de la Raffaella Carrà: "Si fuera..." Us en recordeu?

*Pausa.*

**ELEN:** (*Impacient.*) Sisplau. Comencem?

**HERNI:** (*A la Gràcia.*) Va, vinga, pregunta'm.

**GRÀCIA:** Que et preguntis...?

**HERNI:** Sí, pregunta'm: "Si aquest producte fos un gos, quin gos seria?"

**GRÀCIA:** (*Avorrida.*) Si aquest producte fos un gos, quin gos seria?

**HERNI:** Un gos d'aigua!

*L'Herni agafa l'ampolla d'aigua i riu.*

**ELEN:** (*Desesperada.*) Bé, comencem o què?!

**GRÀCIA:** (*Prenent-li l'ampolla a l'Herni.*) Sí, sí, ara mateix.

*La Gràcia assenyala el portàtil. L'Herni i l'Elen es posen darrere d'ella. En Diego es queda assegut. Els altres tres se'l miren, es miren entre ells i se'l tornen a mirar.*

**HERNI:** Diego, vols que et vagi descrivint els dibuixos? Ja saps, com els audiocomentaris del teletext.

**DIEGO:** El teletext no té audiocomentaris.

**HERNI:** Ah, no...?

**DIEGO:** El que té són subtítols per a sords.

**HERNI:** Ah. Però vols que te'ls descrigui? No em costa res.

**GRÀCIA:** No, no, ja ho faig jo. Total, us ho havia de descriure igualment.

**HERNI:** Ah, sí?

**GRÀCIA:** Sí, és que els dibuixos són bastant dolents i no s'entenen per si mateixos.

**ELEN:** Ja ho veig.

**HERNI:** Quina llàstima.

**GRÀCIA:** És per les presses. Ho han deixat tot per l'últim moment. Sempre ho fan.

**HERNI:** Això qui?

**GRÀCIA:** Els creatius de l'agència. Es passen tot el sant dia pensant i després no tenen temps per dibuixar.

**HERNI:** Però ho dibuixen ells?

**GRÀCIA:** Bé, normalment contracten un il·lustrador.

**HERNI:** Ahà. Saps què? Jo en conec un que és molt bo, i treballa molt ràpid. No tinc el seu mòbil, però si em deixes entrar al Facebook t'ho localitzo en un moment... Puc?

**GRÀCIA:** No, ara no.

**HERNI:** És només un moment.

**GRÀCIA:** Que no.

**DIEGO:** Així que els dibuixos són una merda.

**GRÀCIA:** Tampoc no he dit que siguin una merda.

**DIEGO:** Has dit que són bastant dolents.

**GRÀCIA:** Ja, però no...

**HERNI:** És veritat, són una merda.

**GRÀCIA:** Sí, però no us deixeu influir per la qualitat dels dibuixos.

**DIEGO:** Llàstima.

**GRÀCIA:** No, de debò...

**DIEGO:** Avui que em venia de gust fer de crític d'art... *Anyway*. Comencem?

**GRÀCIA:** Bé. El primer anunci comença amb una platja deserta.

*Tots tres se l'escolten amb atenció, i tothom menys en Diego observa la pantalla de*

*l'ordinador. La Gràcia va fent un clic de ratolí entre frase i frase, més o menys.*

**GRÀCIA:** Una noia està caminant per la vora del mar. Porta un biquini i un pareo. Els cabells li onegen amb el vent...

**DIEGO:** És maca? Maca a la vista, vull dir.

**GRÀCIA:** Eh? Sí.

**HERNI:** *(A l'Elen, en veu baixa.)* És la Pe/

**GRÀCIA:** Uns núvols tapen el sol. Comença a ploure. Ara la que oneja és ella: dona voltes com una baldufa. Inclina el cap cap al cel, obre la boca. S'està bevent la pluja. *(Pausa.)* Mentrestant, anem sentint la veu de la noia.

**DIEGO:** Parla amb la boca plena?

**GRÀCIA:** No *parla*. És una veu en off: sentim el que pensa.

**DIEGO:** I com sabem que és la veu de la noia?

**HERNI:** És que és la Pe/

**GRÀCIA:** Em deixeu seguir, o què?

**HERNI:** Sí, sí. Perdona.

**GRÀCIA:** Sentim la veu de la noia, que diu... Bé, que pensa: "Ets aigua. El teu cos és aigua. Hac dos o. Aigua és el que et demana el cos. Aigua en tota la seva puresa. Pura vida. Aigua. Aigua. Aigua." *(Pausa.)* La noia treu una ampolla d'aigua. En fa un glop. Ja no plou. El cel torna a ser clar i ha sortit l'arc de Sant Martí. Una veu diu: "Aigua Difontana. Som el que bevem."

**HERNI:** Mola.

**GRÀCIA:** Sisplau, les valoracions les deixem per després de veure/

**ELEN:** Per després de beure?

*L'Elen agafa l'ampolla d'aigua, però la Gràcia l'hi pren.*

**GRÀCIA:** Per després de veure les dues propostes. *(Mirant la pantalla.)* El segon spot ens mostra un home d'uns quaranta anys sobre fons blanc. Du una bata blanca, de científic.

**HERNI:** Es confon amb el fons. Si fos d'un altre color...

**GRÀCIA:** *(Mirant l'Herni.)* L'home mira a càmera. *(Torna a mirar la pantalla.)* I diu: "El cos humà adult està format en un seixanta per cent per aigua." Llavors, apareixen dos

forçuts i l'aixequen. El científic intenta oposar resistència, però és inútil. Els forçuts el posen en posició horitzontal, i l'espremen i l'escorren com si fos una esponja. Després deixen al científic de peu i se'n van. Als seus peus s'ha format un bassal d'aigua.

**HERNI:** Sembla que s'hagi pixat.

**GRÀCIA:** L'home està eixut, sec. Un seixanta per cent més sec i prim. Mort de set, agafa una ampolla d'aigua i en fa un bon glop. I se sent: "Aigua Difontana. Som el que bevem."  
L'eslògan és el mateix de l'altre anunci. *(Pausa.)* I ja està.

*Silenci.*

**ELEN:** Ja està?

**GRÀCIA:** Ja està.

*L'Elen es llança a sobre de l'ampolla d'aigua i és a punt de servir-se, però la Gràcia l'hi pren.*

**ELEN:** Per quèèè?

**GRÀCIA:** Perquè encara no heu votat.

**ELEN:** Jo voto per beure.

**GRÀCIA:** Primer de tot heu de votar els espots. Què us han semblat?

**HERNI:** Els anuncis?

**GRÀCIA:** Bé, els esborranys.

**DIEGO:** A mi m'ha semblat que els dibuixos són una merda.

**GRÀCIA:** Ja. Em refereixo a les propostes creatives.

**HERNI:** T'ho hem de dir ara?

**GRÀCIA:** Sí, és clar.

**HERNI:** És que així, en fred...

**GRÀCIA:** És millor així. Ara els teniu més frescos.

**DIEGO:** Què t'hem de dir, exactament?

**GRÀCIA:** Per començar, quin anunci us ha agradat més.

**HERNI:** Ah, haver començat per aquí. El primer mola més.

**DIEGO:** Sí, hi estic d'acord. El primer és el millor.

**GRÀCIA:** Elen?

**ELEN:** El primer és més maco...

**DIEGO:** Malgrat els dibuixos.

**ELEN:** Encara que el segon és més creatiu.

**HERNI:** Això és veritat. És molt original. El paio que s'escorre com una esponja...

**DIEGO:** (*Divertit.*) S'escorre?

**HERNI:** A mi no se m'hauria ocorregut mai.

**GRÀCIA:** Ja, però la pregunta no és quina proposta us ha semblat més creativa, sinó quina us ha agradat més.

**ELEN:** En aquest cas, la primera. Entra millor.

**HERNI:** Sí, la primera. La platja, la pluja i la noia donant voltes... "Hac dos o..."

**GRÀCIA:** Diego?

**DIEGO:** El primer.

**ELEN:** Encara que el segon també...

**GRÀCIA:** El primer o el segon?

**ELEN:** El primer.

**GRÀCIA:** És a dir, que a tots tres us ha agradat més el primer.

**HERNI:** Bé...

**GRÀCIA:** Digues.

**HERNI:** Puc votar els dos anuncis?

**GRÀCIA:** No, només un anunci.

**HERNI:** Llavors, votaré pel segon.

**GRÀCIA:** Per què?

**HERNI:** Perquè...

**GRÀCIA:** Ara t'agrada més?

**HERNI:** No.

**GRÀCIA:** Llavors...

**HERNI:** És que... no sé, mireu-lo. Ja sé que és molt lleig, però... No us sembla que es mereix una oportunitat?

**GRÀCIA:** De què estàs parlant?

**HERNI:** De debò, crec que no li hem dedicat l'atenció que es mereix. Potser, si ens el miréssim amb uns altres ulls...



**DIEGO:** Vols que et deixi els meus?

**GRÀCIA:** HERNI, no cal que t'ho miris amb uns altres ulls. Aquí el que compta és la primera impressió. I si l'anunci que més t'ha agradat és el primer...

**HERNI:** Ja, però...

**GRÀCIA:** Però què?

**HERNI:** Que no és just!

**GRÀCIA:** És clar que no és just. Cada dia rebem tres mil impactes publicitaris, tres mil anuncis, i la immensa majoria passen pel davant dels nostres ulls sense pena ni glòria.

**DIEGO:** Això digue-m'ho a mi.

**HERNI:** Sí, pot ser... Però continuo pensant que li hauríem de donar una segona oportunitat.

**GRÀCIA:** Per què?

**ELEN:** Això. Per què?

**HERNI:** És com a *Doce hombres sin piedad*, l'heu vista? L'anunci podria ser innocent, i nosaltres, com a jurat...

**DIEGO:** L'anunci pot ser innocent, però és una puta merda.

**ELEN:** No és una merda. És creatiu.

**HERNI:** Ho veus? L'Elen em dóna la raó.

**ELEN:** Jo no t'he donat la raó.

**HERNI:** Però me la podries donar. Només t'he de convèncer. No heu vist *Doce hombres sin piedad*?

**DIEGO:** Jo sí.

**HERNI:** Tu?

**DIEGO:** Sí, jo. Em sembla. Hi sortia el Jesús Puente, veritat?

**HERNI:** No.

**DIEGO:** N'estàs segur?

**HERNI:** Seguríssim. És una pel·li americana.

**DIEGO:** Llavors no l'he vista.

**ELEN:** Em sembla que el Diego té raó.

**HERNI:** Què?

**ELEN:** De petita recordo haver vist una versió on sortia el Jesús Puente.

**DIEGO:** Ho veus?

**HERNI:** (*A l'Elen.*) Però com pots donar-li la raó? No veus que...?

*No s'atreveix a acabar la frase.*

**ELEN:** Jo només dic que hi ha una versió de *Doce hombres sin piedad* on surt el Jesús Puente.

**HERNI:** Ja, però...

**ELEN:** No em creus?

**HERNI:** No, sí, bé, és possible...

**DIEGO:** O sigui, a ella sí que la creus i a mi no.

**HERNI:** Eh...?

**DIEGO:** Això és perquè sóc cec, veritat?

**HERNI:** No...

**DIEGO:** No em creus perquè sóc cec.

**HERNI:** No... Bé, sí. És clar que sí.

**DIEGO:** Sí què? Sí que em creus?

**HERNI:** No, sí que no. Que no et crec. Que no et crec perquè ets cec. Però mira't, home: com pots haver vist una pel·lícula si ets cec?

**DIEGO:** La puc escoltar.

**HERNI:** Sí, ja. (*Comença a sospitar.*) I com saps que hi sortia el Jesús Puente?

**DIEGO:** Per la veu, és clar.

**HERNI:** Per la veu? I si estava doblant un personatge?

**DIEGO:** El Jesús Puente no doblava pel·lícules.

**ELEN:** En realitat sí que ho feia.

**HERNI:** Ho veus?

**GRÀCIA:** Bé, em sembla que ens estem anant *por los cerros de Úbeda*.

**HERNI:** Hòstia, quina casualitat! Saps el dibuixant aquest que et comentava? Doncs és d'Úbeda! Bé, en realitat és d'un poble de Jaén, d'un altre poble, perquè Úbeda és a Jaén, però la seva dona sí que és d'Úbeda.

**ELEN:** (*A la Gràcia.*) Ja?

**GRÀCIA:** Ja...?

**ELEN:** (*Assenyalant l'ampolla.*) Puc?

**HERNI:** (*Cridant l'atenció de la Gràcia.*) Saps qui és d'Úbeda? Joaquín Sabina. I l'altre...

l'escriptor aquell... el marit de l'Elvira Lindo. Com es diu?

**DIEGO:** Antonio Muñoz Molina.

**HERNI:** No. Bé, és igual, ja em sortirà. També és d'Úbeda.

**ELEN:** Que es pot beure?

**GRÀCIA:** Oh, sí. És clar.

*L'Elen és a punt d'agafar l'ampolla, però la Gràcia se li avança i omple el got de l'Herni.*

**GRÀCIA:** Esteu a punt de tastar la protagonista de l'anunci.

**HERNI:** La Penélope Cruz?

**GRÀCIA:** No, l'aigua.

**HERNI:** Em pensava que la protagonista era la Penélope Cruz.

**DIEGO:** La noia de la platja era la Penélope Cruz?

**GRÀCIA:** No...

**DIEGO:** A mi ningú m'ha dit que era la Penélope Cruz.

**GRÀCIA:** És que no era la Penélope Cruz.

**HERNI:** No, és clar. Era un dibuix, però s'assemblava a la Penélope Cruz.

**GRÀCIA:** No s'hi assemblava.

**HERNI:** No s'hi assemblava perquè era un dibuix molt dolent. Si hagués estat ben fet, s'hauria assemblat a la Penélope Cruz.

*L'Elen vol agafar l'ampolla d'aigua, però la Gràcia no la deixa anar.*

**HERNI:** Tinc un amic del Facebook... Bé, el dibuixant aquest que la seva dona és d'Úbeda... Ell l'hauria clavada.

**GRÀCIA:** A la seva dona?

**HERNI:** No, a la Penélope Cruz. És molt bo, saps? Un cop em va fer una caricatura, la tinc de foto de perfil. Si m'hi busques...

**GRÀCIA:** Bé, no penses beure?

**HERNI:** Sí, és clar.

*L'Herni s'acosta el got a la cara, com si fos un sommelier a punt de realitzar un tast. I*

*com a tal es comporta: es mira el got, l'agita, l'ensuma, fa un petit glop i, després d'una pausa reflexiva...*

*Escup al mateix got.*

**HERNI:** És... Diferent. Té un gust... incolor, com cristal·lí, diàfan. No us sembla?

*L'Elen agafa l'ampolla (ara sí), omple el seu got. En fa un glop breu, ràpid.*

**ELEN:** És... vivificant. *(En fa un altre glop.)* Lleugera. *(Un altre glop.)* Delicada. *(Glop.)* Harmoniosa. *(Glop.)* Exquisida. *(Glop.)* Subtil. *(Glop.)* Tènue. *(Glop.)* Etèria.

*L'Elen acaba de buidar el got. Ha quedat sadollada.*

*La Gràcia escriu a un paper.*

**HERNI:** Què apuntes?

**GRÀCIA:** Coses. Els vostres inputs.

**HERNI:** Estàs apuntant el que diem?

**GRÀCIA:** Sí, és clar.

**HERNI:** Doncs fins ara no havies apuntat res.

**DIEGO:** Ah, no?

**GRÀCIA:** És que en realitat no cal. Però m'ha agradat la paraula.

**ELEN:** Quina paraula?

**GRÀCIA:** Diàfan.

**HERNI:** *(Orgullós, a l'Elen.)* Aquesta és meva.

**DIEGO:** I per què no cal?

**GRÀCIA:** Com?

**DIEGO:** Per què dius que no et cal apuntar el que diem? És que ho estàs gravant?

**GRÀCIA:** Sí. No us ho havia dit?

**DIEGO:** No.

**ELEN:** No. A mi tampoc.

**HERNI:** Bé, jo ho donava per suposat. Tot es grava, no?

**ELEN:** No ho sé.

**GRÀCIA:** Bé, Diego, tu no has dit res de l'aigua.

**DIEGO:** Quina aigua?

**GRÀCIA:** Ai, ho sento.

*La Gràcia omple el got d'en Diego. L'hi acosta a la boca i li'n fa beure, com si no pogués per si mateix.*

**DIEGO:** No calia.

**GRÀCIA:** No, si no em costava res.

**DIEGO:** A mi tampoc. *(Pausa.)* I ara he de dir què m'ha semblat l'aigua?

**GRÀCIA:** Sí. Sisplau.

**DIEGO:** Fa gust d'aigua.

*L'Herni riu.*

**GRÀCIA:** No pots ser més específic?

**DIEGO:** No.

**HERNI:** Va, home. Segur que el teu sentit del gust està superdesenvolupat.

**DIEGO:** No creguis.

**HERNI:** Que no...? Fa una estona has dit que tenies els altres sentits més desenvolupats.

**DIEGO:** Que tingui el sentit del gust més desenvolupat no vol dir que estigui capacitada per explicar-ho amb paraules.

**HERNI:** Segur?

**DIEGO:** Segur.

**HERNI:** Doncs quina llàstima.

**GRÀCIA:** Bé, no passa res. En realitat, aquí hem vingut a parlar de les propostes creatives.

El producte és el que és, i ja no es pot canviar.

**ELEN:** Llavors, amb el vostre permís...

*L'Elen torna a omplir-se el got. Beu.*

**HERNI:** És bona, eh?

**ELEN:** És que tenia set.

**HERNI:** No, no és set.

**ELEN:** Què?

**HERNI:** Que no és set. És vici.

**ELEN:** ...?

**HERNI:** Sé el que em dic. A mi també em passava: quan vaig deixar de fumar em vaig convertir en un bevedor compulsiu d'aigua. Després vaig canviar l'aigua pel Malibú amb pinya, però aquesta és una altra historia.

**GRÀCIA:** Ens estem anant *por los cerros de...* Ens estem desviant del tema. Tornant a les propostes creatives, m'heu dit que la de la platja us ha agradat més...

**HERNI:** Sí, però...

**GRÀCIA:** ... però no m'heu dit per què.

**HERNI:** No ens ho havies preguntat.

**GRÀCIA:** Us ho pregunto ara. Per què us ha agradat més la primera proposta?

**HERNI:** Perquè és més xula.

**GRÀCIA:** Ja, però a banda d'això. La imatge d'una platja deserta... què us suggereix?

**HERNI:** Tot i que continuo pensant que el segon anunci es mereix una oportunitat. És com el Cobi: al començament ningú no donava un duro per ell, i després...

**GRÀCIA:** Molt bé, però...

**HERNI:** ... al final tothom va acabar enamorat del Cobi. Amb el seu nas tort i...

**DIEGO:** (*Escandalitzat.*) Un moment, un moment! El Cobi tenia el nas tort?!

**HERNI:** Bé, el tenia cap a un costat.

**DIEGO:** Ara entenc per què no m'agradava.

**HERNI:** Ho dius *en sèrio*?

**DIEGO:** Mai no m'ha agradat.

**GRÀCIA:** Molt bé. Un altre dia si voleu podem parlar del Cobi, però...

**DIEGO:** No em dóna la gana.

**GRÀCIA:** Perdona?

**DIEGO:** Que no em dóna la gana. No em dóna la gana de venir un altre dia per parlar del putó Cobi. Tu saps tot el que m'ha costat arribar fins aquí?

**GRÀCIA:** Bé, doncs no parlem del Cobi, si no voleu. De fet, em sembla que ningú no vol parlar del Cobi. Veritat?

**HERNI:** *Bueno...*

**GRÀCIA:** Aquí al que hem vingut és a parlar dels anuncis. De les propostes creatives. (*A l'Elen.*) Elen, estàs molt callada.

**ELEN:** No és veritat.

**HERNI:** Sí que és veritat.

**DIEGO:** Jo em pensava que havies marxat.

**HERNI:** (*A en Diego, en veu baixa.*) S'ha posat vermella.

**ELEN:** (*En veu baixa.*) No és veritat.

**HERNI:** De debò, estàs molt vermella. Mira't al mirall, si no em creus.

*L'Elen torna a beure aigua.*

**HERNI:** Fes-me cas. Això que tens no és set: és vici.

*L'Elen fa el gest de llançar-li el got.*

**GRÀCIA:** Vigila!

**ELEN:** Què?

**GRÀCIA:** No res. Em pensava que volies llançar-l'hi.

**ELEN:** No... A més, és buit.

*L'Elen agafa l'ampolla per servir-se de nou, però...*

**ELEN:** L'ampolla també és buida.

**GRÀCIA:** Veig que t'ha agradat el producte.

**DIEGO:** Jo gairebé no l'he tastat.

**ELEN:** Eh... Podries portar-ne més?

**GRÀCIA:** Què? Oh, no. Només ens han donat aquesta ampolla. És un prototip.

**ELEN:** No hi ha més aigua?

**GRÀCIA:** D'aquesta, no.

**ELEN:** I d'una altra?

**GRÀCIA:** Què vols dir?

**ELEN:** Una altra aigua, ja saps. De l'aixeta, de garrafa... o d'aquestes fonts que hi ha a les oficines.

**GRÀCIA:** Ah, això.

**ELEN:** Sí.

**GRÀCIA:** Vols que et porti aigua?

**ELEN:** Siplau.

**GRÀCIA:** No sé si puc.

**ELEN:** No...?

**GRÀCIA:** No sé si puc oferir-vos un producte de la competència.

**ELEN:** Com?

**GRÀCIA:** No és gaire ètic, que diguem.

**ELEN:** Tinc set.

**GRÀCIA:** Ja, però...

**DIEGO:** Negar-li l'aigua a algú que té set: això sí que no és ètic.

**HERNI:** Té raó.

*La Gràcia els dirigeix una mirada furibunda.*

**GRÀCIA:** *(A l'Elen.)* No et pots aguantar?

**ELEN:** Bé...

**DIEGO:** Jo també tinc set.

**GRÀCIA:** Tu també?

**DIEGO:** I a mi no em pots negar l'aigua. Perquè sóc cec. I negar-li l'aigua a un assedegat que és cec és menys ètic que negar-l'hi a un assedegat a seques.

*La Gràcia es gira cap al mirall, interrogativa. És a punt de despenjar el telèfon...*

**HERNI:** Va, dona, no et costa res.

**GRÀCIA:** És que el client...

**HERNI:** No té per què assabentar-se'n.

*La Gràcia deixa el telèfon.*



**GRÀCIA:** Home, s'està gravant. (*Assenyala el mirall.*) A més...

**DIEGO:** Tinc set.

**GRÀCIA:** Està bé! Està bé, ara us porto aigua.

*La Gràcia surt.*

**HERNI:** Diego...

**DIEGO:** Digues.

**HERNI:** Encara tens aigua al got.

**DIEGO:** És que no tinc set.

**HERNI:** Però acabes de dir...

**DIEGO:** Era mentida. Però m'ha semblat oportú servir-me del meu handicap per ajudar a una dona assedegada.

**ELEN:** Oh, gràcies.

**DIEGO:** (*A l'Herni.*) Tu no hauries fet el mateix?

**HERNI:** Sí, és clar. Però ella no té set.

**ELEN:** Què?

**HERNI:** Que no tens set, només vici.

**ELEN:** No et contesto perquè no vull gastar saliva.

*La Gràcia torna amb una ampolla d'aigua d'una altra marca. De sobte decideix treure-li l'etiqueta d'esquena al mirall. I quan és a punt de servir en Diego...*

**GRÀCIA:** No te l'has acabat.

**DIEGO:** Ho sento. No me n'havia adonat. Com que és transparent...

*L'Elen li pren l'ampolla a la Gràcia i s'omple el got. El buida d'un glop.*

**GRÀCIA:** Tenies set, eh?

**HERNI:** No és set, és vici.

**GRÀCIA:** Per on anàvem?

**DIEGO:** Per la Penélope Cruz.

**HERNI:** Que dius! Anàvem pel Cobi.

**DIEGO:** No m'agrada el Cobi. M'estimo més la Penélope Cruz.

**HERNI:** I jo.

**GRÀCIA:** Ara no parlarem de la Penélope Cruz.

**DIEGO:** Per què no?

**GRÀCIA:** Perquè no és important.

**DIEGO:** La Penélope Cruz no és important?

**GRÀCIA:** No, bé, sí... però aquí l'únic important és l'anunci.

**HERNI:** Quin anunci?

**GRÀCIA:** Qualsevol dels dos.

**DIEGO:** La Penélope Cruz és menys important que un anunci?

**GRÀCIA:** Jo no he dit això.

**DIEGO:** Que és només un anunci!

**GRÀCIA:** En realitat són dos.

**HERNI:** Reconeix-ho, Gràcia. Voleu fer l'anunci amb la Penélope Cruz, veritat?

**GRÀCIA:** No.

**HERNI:** N'estàs segura?

**GRÀCIA:** Bé, no ho sé. En realitat, tant se val amb qui és faci. L'actriu no és important. A més, al segon...

**DIEGO:** A mi em sembla que sí que n'és, d'important.

**GRÀCIA:** Ara no és important. Ara l'únic important és la proposta creativa.

**HERNI:** Suposem que feu el primer anunci. Si no el feu amb la Penélope Cruz, agafareu a una altra famosa?

**GRÀCIA:** No ho sé. Potser sí, potser no.

**HERNI:** Mulla't.

**GRÀCIA:** Que no ho sé. Això l'hi hauries de preguntar al client.

**ELEN:** Potser és la germana de la Penélope Cruz.

**HERNI:** La Mónica?

**ELEN:** Sí. Són clavades.

**DIEGO:** És veritat. Són com dues gotes d'aigua.

**HERNI:** (*Suspicaç.*) I tu com ho saps?

**DIEGO:** Ho sé. És el que diu tothom.

**HERNI:** Ja. *(Pausa.)* Jo tinc una amiga del Facebook que és clavada a la Penélope Cruz.

**ELEN:** I a la seva germana, no?

**HERNI:** No, només és clavada a la Penélope Cruz. *(A la Gràcia.)* És legal fer servir la imatge d'una famosa?

**GRÀCIA:** *(A punt de perdre els estreps.)* No és “la imatge d'una famosa”. Només és un dibuix. No està prohibit fer dibuixos de famosos.

**HERNI:** Si és amb una finalitat comercial...

**GRÀCIA:** Tu has vist els dibuixants de les Rambles? Tenen molts retrats de famosos.

**HERNI:** No és el mateix.

**GRÀCIA:** Sí que és el mateix. Si no es poguessin fer dibuixos de famosos amb una finalitat comercial, les Rambles serien el primer lloc on els haguessin prohibit. Ja va passar amb les parades d'ocells.

**DIEGO:** Què va passar?

**GRÀCIA:** Tant se val què va passar.

**HERNI:** Jo continuo pensant que no és legal.

**GRÀCIA:** Mira, tant se me'n fot. No sé si és legal o no ho és, perquè això no sortirà d'aquí.

**HERNI:** No s'està gravant?

**GRÀCIA:** No sortirà a la tele.

**HERNI:** I al YouTube?

**GRÀCIA:** Al YouTube tampoc. Això és un test que quedarà entre nosaltres, l'agència de publicitat i el client.

**HERNI:** Ho dius pel contracte de confidencialitat?

**GRÀCIA:** Sí, us l'he passat, oi?

**ELEN:** No.

**HERNI:** Sí, ens l'ha donat quan hem arribat.

**ELEN:** Ah, és veritat.

**DIEGO:** A mi ningú no m'ha donat res.

**GRÀCIA:** Quan acabem t'ho passo.

**DIEGO:** No m'ho has passat perquè sóc cec?

**GRÀCIA:** *(Seriosa.)* No t'ho he passat perquè has arribat més tard.

**DIEGO:** I per què he arribat més tard? Perquè sóc cec. Perquè sóc cec i he hagut d'agafar

cinc mitjans de transport diferents.

**GRÀCIA:** Haver sortit abans de casa.

**DIEGO:** Molt bé! Veig que tu no has sentit a parlar de la discriminació positiva.

**GRÀCIA:** De què estàs parlant?

**DIEGO:** De la discriminació positiva. M'hauries de mostrar una deferència extraordinària pel fet de ser cec.

**GRÀCIA:** Ah, no. Això sí que no. Tu has de ser tractat com una persona igual a la resta.

**DIEGO:** Llavors dóna'm aquest coi de contracte.

*La Gràcia abandona la sala.*

**DIEGO:** *Fuck!*

*Pausa.*

**HERNI:** Tu domines l'anglès, no?

**DIEGO:** Eh? (*Pausa.*) Vaig viure als Estats Units.

**HERNI:** Ahà! M'ho he imaginat. (*Pausa.*) A Chicago, potser?

**DIEGO:** A Los Angeles.

**HERNI:** Ja.

*L'Herni li fa unos gestos estrambòtics a en Diego, que no s'immuta.*

*Torna la Gràcia amb un paper totalment en blanc. El deixa anar sobre la taula, al davant d'en Diego.*

**GRÀCIA:** Té, aquí el tens! Aquí tens el teu contracte.

**DIEGO:** (*Palpant el full.*) No me'l penses llegir?

**GRÀCIA:** Després. (*Suplicant.*) Sisplau, espera't que acabem. Aquesta gent no té tot el dia.

Ells han arribat puntuals i no tenen la culpa de/

**HERNI:** En realitat jo sí que tinc tot el dia. I tu, Elen?

**ELEN:** Bé, en principi...

**GRÀCIA:** Els de l'agència i el client no tenen tot el dia.

**DIEGO:** Qui?

**GRÀCIA:** Els de l'agència, l'agència de publicitat. Els que han fet els anuncis... les propostes creatives.

**DIEGO:** *(En guàrdia.)* Són aquí?

**GRÀCIA:** Sí. I el client també.

*En Diego es posa dempeus, alarmat.*

**GRÀCIA:** Estan darrere del mirall. Pensava que ho sabies.

**DIEGO:** No, no ho sabia. Per què ho havia de saber? A mi ningú no m'explica res.

**GRÀCIA:** Tranquil·litza't.

**DIEGO:** Estic tranquil!

**GRÀCIA:** Seu.

*En Diego palpa la cadira i s'hi asseu.*

**DIEGO:** Així que són darrere d'un mirall.

**GRÀCIA:** Exacte. Ells ens poden veure però nosaltres no podem.

**DIEGO:** No us podeu veure a vosaltres mateixos?

**GRÀCIA:** No els podem veure a ells.

**HERNI:** És com a les pel·lícules... Als interrogatoris, saps?

**ELEN:** Com al *Gran Hermano*.

**HERNI:** Això! Com al *Gran Hermano!* *(Encantat.)* Som com els concursants del *Gran Hermano*.

*En Diego es gira cap al públic.*

**DIEGO:** Hola, els de l'agència! Perdoneu que no us hagi saludat abans, però és que no us havia vist. Jo sóc el Diego.

*En Diego li toca l'espatlla a l'Elen.*

**DIEGO:** Us presento a... a...

*La mà d'en Diego davalla de l'espatlla fins al pit de l'Elen.*

**DIEGO:** A l'Elen!

*L'Elen li dona una bufetada i gairebé li fa caure les ulleres.*

*En Diego es treu les ulleres. Se les mira. Després mira l'Elen, bocabadat. Es gira cap a la Gràcia i l'Herni...*

*L'Elen li acosta una mà als ulls, la mou d'un costat a l'altre...*

**ELEN:** No... No ets...!

**GRÀCIA:** Vi... Vicente?

**ELEN:** "Vicente"?

**HERNI:** *(A l'Elen.)* Qui és Vicente?

**ELEN:** Jo què sé. Pregunta-li a ella.

**HERNI:** Qui és Vicente?

**DIEGO:** Jo.

**GRÀCIA:** No, no és Vicente.

**ELEN:** Acabes de dir...

**GRÀCIA:** L'he confós amb una altra persona.

**DIEGO:** Gràcia, no t'has confós.

**GRÀCIA:** No... no pot ser. Estàs canviat.

**HERNI:** Però no ets el Diego?

**DIEGO/VICENTE:** No, sóc el Vicente.

**HERNI:** Aleshores, el Diego...?

**VICENTE:** El Diego no existeix.

**HERNI:** *(Després d'una pausa reflexiva.)* Ho sabia! És un impostor!